

BÉTA verzió

A BMF NIK hallgatói lapja v3.1 2008.5.

```
C:\BMF\NIK>beta_countdown.com  
Save Beta Verzió? (Y)es, (N)o, (I)gnore _
```

SAVE
BÉTA verzió!!!

BEGIN:

Mi ez itt, na, tudom, hogy már láttam valahol, valamikor, olyan ismerős, mi is áll az előző oldalon, á igen, ez itt a Béta verzió, nahát.

Nos, valóban lassan akár illendő volna ismét bemutatkozunk, vagy legalább kezdet fogunk újra, mint egy régen látott ismerőssel szokás, szevasz, mi vanveled.

Az van, hogy fogyunk, nem le, hanem el, pergünk le mint a régi vakolat, eltűnünk és feltűnünk, nem jó ez így. Nem hát, ezért nem is hagyjuk annyiban, de ahhoz az kell, hogy ti sem hagyjátok annyiban!

Minden egyéb most lényegtelen, persze zéhák, vizsgák, de ez csak a szokásos, mindenkinek van, jönnek-mennek, de mi, mi szeretnénk maradni, maradni akarunk, és tudjuk, látjuk, hogy te is akarod! Mert kell egy könnyű lélegzetvétel két óra között, hazafelé a villamoson, előadáson a pad alatt, de minek magyarázom, tudod te, hiszen tudnod kell. Mert ez itt, ez a darab papír a kezdedben, ez része pillanatnyi életednek, része a csupán és kizárólag e falak közt

létező életformának. Lehet, hogy apró része csak, mironnyi csupán, vagy tán egy falattal nagyobb, egy darab csoki a bononos dobozból, a számtalan íz egyike, mely nélkül nem lenne teljes a zamat, a kompozíció.

Így aztán ezennel felszólítunk téged, személyesen téged, hogy ha nem szeretnéd, hogy ez az újság hamarosan csak írásos emléke legyen önmagának, akkor emeld fel a segged abból a puha fotelből, amibe már olyan kényelmesen belesüppedtél, mozdulj meg, mert lehet, hogy sokkal jobban élveznéd! Gyere el május 6-án (részletek a hátoldalon), találkozz velünk, és csatlakozz hozzánk! Írj újságot te is! Próbáld ki, milyen a saját nevedet vízontlítani ezeken az oldalakon, és milyen látni másokat, miközben a te cikket olvassák! Elmondom: fantasztikus.

Nekem sok jutott ebből a fantasztikus érzésből, szívesen maradnék is még, de időm lejár, lassan muszáj mennem, ahogy többünknek idebentről, a betűk mögül. Ez a dolgok természetes rendje, ami egyben azt is kell, hogy jelentse, hogy ha mi elmegyünk, jönnek mások. És ezek a mások ti vagytok, te vagy, ott, aki olvasol. Végy egy nagy levegőt, és mondd ki: bevállalom!

Kata

II. ORSZÁGOS INFO PAINTBALL

/* GIMME PAIN(T) TILL I DIE! */

2008. ÁPRILIS 25-27. – ÚJLÉTA [DEBRECEN MELLETT]

Idén másodjára szervezzük meg az Országos Info Paintballt, amire sok szeretettel várunk minden infóst (mérnököt, stb) a BMF-ről is!

Érkezés április 25-én délutántól. Aznap freestyle játék, szalonasütés, ismerkedés és büfé vár Titeket!

Az egyetemek közötti tournament április 26-án reggel veszi kezdetét. Tournament közben egy pályán utána a tournament pályáján is lehetősége lesz mindenkinek annyit lövöldöznie, amennyit bír!

A megfáradtakat szórakoztató/logikai vetélkedők várják, valamint a péntek

estéről megismert büfé.

Hazatérés vasárnap, ébredés után.

A részvételi díj 5500 Ft, mely tartalmazza:

- a játékot
- 100 induló golyót
- 4x-i étkezést

• a szombat esti bulit, hajnalig
Ha nem szeretnéd játszani, csak elkísérned az ismerőseidet, hogy bíztasd őket és egy felejthetetlen hétvégén vegyél részt, akkor 3000 Ft-al kevesebbet kell fizetned.

Jelentkezési határidő: április 24!

Bővebb információ: <http://infopaintball.hu> valamint info.paint@gmail.com

DEC(IQ):

Szórakozóhelyen szószí csajszi odalibeg a pulthoz és foghegyről mondja a pultos srácnak:

- Helószíókaaa, aggyá má valami rostosat!
- Bútorlap jó lesz?

- Te mit veszel a feleségednek Karácsonyra?
- Nagy meglepetés lesz, képzeld egy vázát vettem!
- Egy vázát? Hát az nem egy nagy meglepetés...
- Dehogynem, bundára számít!

Bemegy a csontváz az orvoshoz, és mikor meglátja a doki, felháborodva mondja:
- Hát ilyenkor kell jönni?!

Tamás Gábor Zoltán (TGZ)

Tördelő:
Rózsa Gábor

Címlap:
Pongó András

Nyomdai munkálatok:
D-Plus Kft.

Szerkesztőség:
beta@nik.hu

Web:
<http://beta.nikhok.hu>

SAVE THE BÉTA!!

Béta verzió

A BMF NIK hallgatói lapja

Kiadja:
BMF NIK HÖK

Felelős kiadó:
Wenhardt Károly

Főszerkesztő:
Kelemen Katalin (Kata)

A billentyűzetet hergelik:
Árvai András (Bundi)
Kovács Tímea (Mia)
Lenkei Linda (Lin)
Pongó András (Andrew)
Szathmári Miklós (Mikk)
Szekeres Péter (Pepe)

ELEJE OLDAL:

KOLIS KÖRÖK
0011

HAJÓS VERSENY

0100

GOOD BYE BÉTA

0101

HASZONTALAN TÉNYEK

0110

TANÁRINTERJÚ

0111

ANIME

1000

HOLD AZ EMBEREN

1001

FÉL ÉVSZÁZAD DIXIELAND

1010

ERASMUSSAL FINNORSZÁGBAN

1011

TERJEDNEK A KÖRÖK A KOCKÁK KÖZÖTT

Hosszú évek óta próbálja néhány lelkes hallgató rávenni a többi infóst, hogy ne csak egymás mellett járjanak a suliba, és órák után mindenki menjen haza játszani/netezni/dolgozni, hanem alakuljanak ki közösségek. Elvégre azonos érdeklődési kör már alap szinten megvan, ehhez már csak egy kicsit kell hozzátenni, és máris lehet hasznosan, avagy vidáman együtt eltölteni az időt.

Ilyesmikre régi kezdeményezések a KIN Kupán a Kinfó csapat, melyről egy másik cikk szól, a kari sportnap, amire sajnos viszonylag kisebb volt eddig az érdeklődés (pedig jó buli volt), a HÖK által szervezett vezetőképzők (fejtagítás, ismerkedés, buli) és üzem, vagy metró látogatások. Ezek a rendezvények évente egy-kétszeri, vagy csak alkalmankénti megrendezésükkel komolyan közösségformálónak kevésbé tudnak magukban válni, bár ennek ellentmond, hogy van egy kisebb társaság, akik sorban mindegyikén

megjelennek, így biztosítva alap létszámot, és formálva a rendezvényt saját stílusukra. Én most inkább egy kicsit másfajta stílusú összejövetelekről írok, melyek egy-két hetente rendszeresen kerülnek megrendezésre. Ilyen úgymond rendezvények a korrepetálások, és a mostanában alakuló körök.

Elsőként a matek korrepetálás született meg még 2006 őszén, melyre a nagy mértékű bukások miatt lett igény. Ekkor Zeus megegyezett Hrenkó Tamással, hogy tartson az érintetteknek rendszeres korrepetálást, amely azóta is

tart. Nagy látogatottsága főleg ZH-k előtt van, amikor hirtelen mindenki rájön, hogy kevés az az idő, amit a matekkal töltött, és gyorsan bármilyen plusz információra éhesen veti magát. Ebben a félévben a téma a szigorlatra felkészülés és a valszám rejtelmének megismerése kedd délutánonként.

Felbuzdulva a matek hasznosságán, Betti úgy érezvén, hogy hasonló cipőben járnak mások is, így most ősszel megszervezte a programozás korrepetálást is. Felkérte Frivalszky Pétert, hogy C#-ban hozzáértőbbként segítsen a hallgatók életén, így egy órára át tanulmányozása, és labor hozzáférhetőség leegyeztetése után ebben a félévben péntek délelőttönként VEP és PPT tárgyakban szerezhetnek extra tudást az érdeklődők.

Bettinek és Viktornak már korábban a terveik közt szerepelt a szerepjátékosokat is kicsit összefogni karunkon, és végre márciusban be is indult az RPG kör. Ehhez technikai feltételként megkaptuk a régen a Kandó koliban működő szerepjátékos kör (erről a szerkesztő többet tudna mesélni...) minden könyvét (M.A.G.U.S., AD&D, Káosz, Vampire, Shadowrun, Nephilim, CyberPunk, EarthDawn, Warhammer, Ars Magica, Kódex). A kör tagjai közt akad olyan is, aki még soha sem játszott, de hallott róla, és érdekelné milyen is, olyan aki csak régen játszott, és nincs most csapata, de olyan is aki máshol is aktívan játszik, de elnéz ide is. Alapból M.A.G.U.S.-al kezdünk, mert azt többen ismerjük és később is bármikor előjöhethet, mert több mesélő is van hozzá. Most kipróbáljuk az AD&D-t, és a Shadowrun az ami még biztosan lesz előbb-utóbb, de ha van 2-3 játékos, vagy egy mesélő, akkor mást is szívesen kipróbálunk. Most ez a kör kéthetente pénteken délutánonként jön össze.

Nekem régóta kedvenc témám a fotózás, amiről pár haverral szoktunk is beszélgetni, és az RPG kör után úgy döntöttünk, hogy akár ennek révén is alakíthatnánk egy kört, így megalakult a fotó kör is. Jómagam részt vettem

már két tanfolyamon is a témában, így szívesen továbbadnám az ott szerzett ismereteimet az érdeklődőknek, de a kör tagjai közt van fotós képesítésű is, akitől például meg lehet tudni mi a különbség a színes és a fekete-fehér előhívás közt. Szóval mindenkinek nagyon hasznos lehet, aki már fotózott, és érdekelte, amit csinál, gyűltek össze tapasztalatai, és így egy-egy témában biztos jobb annyira a többieknél, hogy tud nekik hasznos tanácsokkal szolgálni. A találkozók egyelőre még a levelező listánkon

kialakítás alatt vannak, de a rendszeres előadások és tapasztalat megosztások mellett egy fotós túra már biztos lesz, és egyéb fotózások is be vannak tervezve. Az előadás-tapasztalatmegosztásokon az alaptól indulunk és végigvesszük a szín- és formakompozíció különbségeit, az aranymetszés, és nézetek szerepét, megbeszéljük, hogy a mélységesség és a fehéregyensúly változtatása mivel jár. Amikről szó lesz, azoknak a 90%-ához elegendő egy kompakt gép, mert elsősorban nem a konkrét gépkészlet célunk megvitatni, hisz azt a leírásokból meg lehet ismerni. Ehelyett az a célunk hogy hogyan lehet ezek alapján olyan fotót készíteni, amivel elégedett lehet az ember. Természetesen, ha valami téma iránt érdeklődés támad, akkor azzal többet

foglalkozunk. Amit majd én is inkább tanulni fogok a többiek-től például, az az analóg előhívás, vagy a digitális utómunka. A külön fotós alkalmakkor (mint a fotós túrán) konkrét témákat fotózunk, megosztjuk tapasztalatainkat, aztán kiértékeljük hogyan lehetett volna még jobban megoldani egy-egy szituációt (aztán visszamegyünk és meg is csináljuk:)). (nagyon jó, hogy tényszerű, lényegretörő a cikk, de itt már szerintem be lehetne dobni egy kis poént is, hogy ne tűnjön úgy, hogy

evvel egy újabb labor kerül az órarendbe. Pld.: Illetve azokat a kollégákat, akiket rajtakapunk, hogy újfent a túl sok célzózás miatt lett megint túlexponált a kép, azokat 10 db makro elkészítésére kötelezzünk, „szöcské” témakörben. Vagy ilyesmi).

Az előző kettőnél sokkal szakmaibb célból jön most létre a webmotorosok köre Smilley vezetésével. Itt az érdeklődők a PHP rejtelmekben merülhetnek el, és ismerhetik meg a webprogramozás minden csínját-bínját.

Szintén most alakul Berencsi Gergő vezetésével a linux kör.

Aki kedvet kapott valamelyik korrepetáláshoz, vagy körhöz, bővebb és mindig aktuális információt a nikhok.hu címen találhat róluk, míg a levelezőlistáikra a lists.nikhok.hu címen tud feliratkozni. Minden kör szívesen veszi az érdeklődőket, de ha valami új kör alapításához érzél kedvet, akkor bátran keresd meg Dávid Bettinát, és szívesen segít a szervezésben.

Atis

HAJÓS VERSENY

Miről is van szó? Március végén került megrendezésre a 30. Hajós György matematika verseny, mely eredetileg egy olyan országos erőpróba, melyen a műszaki főiskolák elsődipomás képzésben részt vevő hallgatói mérhették össze tudásukat. A múltidő meg azért, mert egyrészt már a gazdasági karok is kezdenek beszivárogni, másrészt pedig a bolognai rendszer kuszálta össze alaposan a felsőoktatást, így most felsőoktatási intézmények mérhetik össze csapataik felkészültségét.

Belátom, ezt a kis írományt februárban kellett volna megjelenetnünk, ám mostanában a számaink megiritkultak annyira, hogy ajánlóból élménybeszámolóvá degradálódjon ez a cikk. Vagy inkább a kettő ötvözetévé.

A verseny évente kerül megrendezésre, az elmúlt harminc alkalommal legalábbis így volt, így kis szerencsével jövőre is lesz. Minden évben más intézmény látja vendégül a résztvevőket, 2005-ben például főiskolánkon került megrendezésre a verseny, idén pedig Gyöngyös vendégszeretét élvezhette a csapat. Ez azt is jelenti tehát, hogy, bár a résztvevő 15-20 intézmény jelentős része a BMF egy-egy kara, az esetek többségében utazunk kell a helyszínre. Ám hogy mégse a vonatról leugorva kelljen válaszolnunk a kérdésekre, három nappal tették a rendezvényt. Na jó, szigorúan véve kettő. A lényeg, hogy a versenyt megelőző nap este foglalhatjuk el a szálláshelyünket, és a versenyt követő nap kora délután indulunk haza. Persze ha valaki annyira antiszociális, hogy nem érdeklik ifjú titán kollégái (noha még szép lányok is vannak!) és csak a versenyre szeretne beugrani, netalán az eredményhirdetésre nem kíváncsi, vagy egyszerűen csak olyan buzgó, hogy a közgazdaságtan zárthelyit szeretné megírni bármi áron és még a verseny napján (nem szégyen az!), megteheti, hogy nem veszi igénybe a fogadó intézmény vendégszeretétét. Ám aki így tesz, garantáltan szegényebb lesz két kellemes estével.

De hogy is zajlik ez az egész? A Hajós verseny egy forduló, minden résztvevő kar maximum négy fős csapatot delegálhat. A négy főnek a kiválasztása rendszerint egy, a BMF által szervezett megmérettetésen történik, mely körülbelül egy hónappal a verseny előtt van megrendezve. A rendszerint a Blahánál megtartott válogató dolgozatait a karok felkészítő tanárai javítják, a négy legjobb eredményt elérő játékos pedig felkérést kap, hogy karunkat a képviselje (visszautasítás esetén értelemszerűen a soron következők lesznek meghívva). Az ezzel kapcsolatos feladatok az elmúlt sok évben Kárász Péter tanár úr kezei között futottak, így az előkiválogató feladatsorainak javítása, és a küldöttek kiválasztása is az ő sara.

Ha kiválasztott vagy, a verseny előtti napon elvereksted magad valahogy a helyszínre. Regisztrálsz, ami kb. 10 auto-

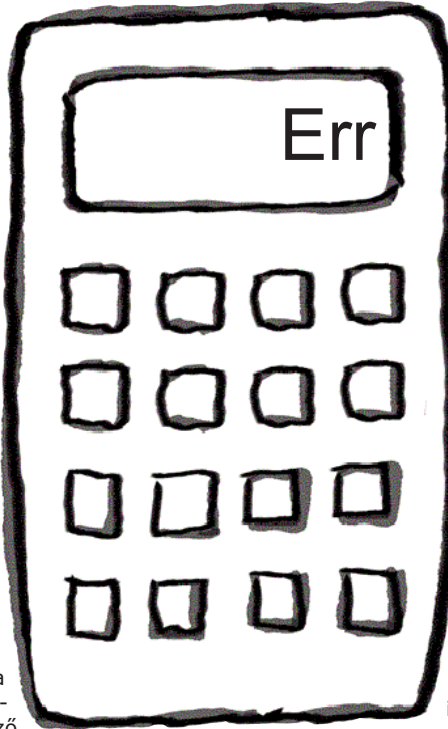
grammal, valamint hideg vacsora és egy halom ajándék átvételével jár, majd elirányítanak arra a helyre, ahol az éjszakát kéne töltened, és jó pihenést kívánnak. Itt jelezheted felhaborodásodat a fiatal szervező kollégák felé,

hogy a térképről idén is lefelejtették a helyi éttermeket és locsmákat, és külörben sem vagy álmos. Ha kellően sokan háborodtok fel, a fiatal szervező kollégák elvisznek titeket azokra a helyekre, ahol ténylegesen töltitek a verseny előtti éjszakát. Természetesen dönthetsz úgy, hogy tényleg meditációra és alvásra fordítod az időt, ám személyes tapasztalataim szerint egy kellemes ismerkedős sörözés éjfélig, vagy hajnali egyig sokkal inkább javít a másnapi teljesítményen.

A másnapi reggeli után jön a nagy mennyiségű kávé, üdítő és csokoládé beszerzése, majd a délelőtti órákban megnyitó, és a versenyfeladatok megismerése, melyet esetben a versenyfeladatok megoldása követ. Három órát kapsz öt feladat megoldására. A feladatokat a felkészítő tanárok által összeállított feladatsorokból válogatja ki a versenybizottság, így szerencsés helyzetben vagyunk, hisz nyilván egy tanár sem akar olyan feladatot adni, amit senki nem képes megoldani. A technikai tudásnál többet számít tehát a józan ész, ha tudod, mi az a logaritmus, miről híres Pithagorasz és rémlik első félév végéről a függvénydiszkusszió, akkor az összes feladat megoldható. És még nem is említettem, hogy a verseny során minden nyomtatott segédeszköz használható. Természetesen legjobb barátod a függvénytábla és a számológép. Picit fontosabbak még az egy tonna csokinál is. De ki indul ezek nélkül matekversenyre?

A versenyt ebéd követi, ezt pedig kis pihenő, majd élvezetes délutáni program. Utóbbi rendszerint kirándulást jelent, idén pl. a sástói szárazbob pályát próbálhattuk ki. És keresztülsétálhattunk egy függőhídon is, melyen normális ember csak egyszer akar keresztülsétálni életében: utoljára. A legnagyobb lelkesedést azonban egy kisgyermek számára tervezett remekmű, egy nyolc személyes libikóka váltotta ki az ifjú mérnökjelöltekből.

A délutáni program után kiadós, ünnepi vacsorában részesülsz, melyet csapatos ünneplés követ a helyi vendéglátóipari egységekben. Másnap pedig sok másnapos arc és karikás szem várja azt, aki képes reggeliidőben megjelenni az étteremben.

Majd fáradt tekintetű diákok csoportja hallgatja végig a szokásos előadást, melyben meghívott vendégek Hajós György egy-három negyed órában. Nem kell megjedni, tényleg csak a tanárok értik, miről van szó.

Ezt követően eredményhirdetés. Először a csapatverseny eredményét szokták kihirdetni. A második és harmadik helyezett közt szoros verseny, első a BMF NIK. Időtlen idők óta. Így is kell, hogy legyen, a tét nagy. A győztes

csapat ugyanis hazaviheti a vandorkupát egy egész évre. És ennek a kupának már megvan nálunk a helye. Nélküle üres lenne a polc. Ezt pedig nem hagyhatjuk. (Ezért jöjjön jövőre aki él és mozog.) A legjobb csapat emellett komoly tárgyjutalomban is részesül, igazságosan, minden csapattag ugyanazt kapja. Idén egy sporttáskát, teli mindenféle jóval, nomeg egy kellemes adag ajándékutalványt.

Az egyéni eredmények kihirdetése hasonlóképp zajlik. Az első hat helyezett kap ajándékot, valamint külön jutalom jár a legszebb megoldásért. A csapatversenyhez hasonlóan, az első helyet hagyományosan itt is NIK-es hallgató viszi el, idén pl. Török Zoltán kolléga orozta el az első díjat, méghozzá 2005 után másodsor. Aggódni nem kell, a kolléga idén diplomázik, így jövőre már nem rontja a nyerési esélyeket.

A mindenkor első helyezett mindamellett, hogy szép oklevelet kap, igen értékes tárgyjutalomban is részesül. Tavalyelőtt sok pénz, tavaly színestévé, idén egy PDA volt a jól kiérdemelt jutalom. (Most már tudjátok, kit kell kirabolni egy PDA-ért.)

Ezek után pedig mindenki üljön le, gondolkodjon öt perctet, és próbáljon jó indokot megfogalmazni, miért is nem érdemes eljönni jövőre. És ha ez nem sikerült, akkor figyeljétek a NEPTUN-ban az körüzenetet február környékén. Itt veszíteni nem lehet. Találkozunk jövőre a selejtezőn! :)

GTZ

DEC(IQ):

Két barát beszélget:

- Nekem minden nőnek sikerül elcsavarnom a fejét! - mondja az egyik.
- Hogyan?

- Nem tudom, de amikor rájuk nézek, mind elfordítják a fejüket.

És mit gondol a tradicionális angol sörről?

- kérdezik a cseh turisták Angliában.
- Hát szerintem úgy ahogy van vissza kéne önteni a lóba!

ERRŐL ENNYIT...

BYE BYE BÉTA ELŐSZÉL

Béta, Legelő, Nanobyte...így kezdődött. JA! Ültünk és a nemzetközi barainstorming csakúgy csúszott. Kés meg a vaj vagy megavaj?! Csillogott és hittük. Úgy akartuk és sikerült, sikerült elérnünk, hogy olvasatok az interneten túl, az üvegtesten túl. Aztán eljött az a pirinyó pillanat, a Béta életét gyökeresen meghatározó momentum, amikor azt gondoltuk, írjatok. Mit és hogyan? Amit akartok, ahogyan akarjátok. De nem akartok... (Most lehet bólogatni.)

- Ha én egy kar lennék, és szívesen olvasnám a kari lapot, biztosan kedvemem lennének annak írásában szintén, ezért írnék benne. Mint kiderült, ezzel jóformán egyedül vagyok, minden úgy jó, ahogy van, és nem, ahogy akarjuk. Hogy a végszó-e ez vagy sem: nem: Írjatok eztán nélkülülem.

- Na de Miklós! Ezért írsz. Mert kedved leled. Olyan pillanatok vannak mögötted és

előttem, amik biztos bizonyosságai annak a ténynek, hogy ez meghatározó és egyben felemelő ízje életednek. Ha tudnák a sztereotíp kockák, miről maradnak le...oh! Elmeséljük Nekik? Vagy kezdjük a mai nappal?

- Lin! Hallgass meg! Nem kerülheti el figyelmed, hiszen te is ugyanúgy itt ülsz az asztalnál, mint jómagam. Nekem igen, de kifogynak bajtársaink, a béta verzió nem kér a tökéletességéből. De tudod mit? Figyeld csak, amit a Márton Áron falai sügnak:

KAR: jó, jó, de nem is tudom.

Mesém mesél így.

- Ezzel azt akarod mondani, hogy mi még hiszünk a Fogtündérben, Klotyómanóban? Nos igen. Ma elmentünk, körbe néztünk, felmértük a vénákat, az írőiakat. A fránya 8 bites sárkányok! Megkérdeztük. Nem azért. Csak úgy. Mert ha a hegy nem megy...ugye...Itt ülünk az italozóban és bármilyen lehangelő is a másfél óra tömény visszautasítás, még nem tudom feladni. Nehogy már! Itt a

know-how, itt van a támogatás, itt vagyunk. Bár már inkább csak voltunk. Hirtelen eltűnünk. És aztán?! A mai érdek telenség után...Nincs aztán. Vagy van? A fene! De ha már így, akkor köszönjük Árpai valódi kolis csillanásod!

- Feltételezhetném, hogy kar vagyok, amely olyan kar, amilyen a NIK. Nem sikerül, mert írok tovább. Nem panasza: ez olyan „nemtudom” volt, mint amikor egy halott mondja, hogy sohasem élt. Én élnék a helyükben. Lin, itt vagy még?

- Ühüm. Élnél. Élnék. Jól van ez így. Ahogy Panglos doktor mondaná: Minden a lehető legnagyobb rendben van ezen a világon. Talán élünk is. Bármit is jelentsen ez...

- Ok. Hú. Április 11! Ennek apropóján::: ki most nem ugrik, az nem ugrik! Nos?

- Szeretlek én is. Nos. Nem tudom. Mesénk mesél.

- Itt a vége, és nem is itt: nini, itt egy kérdés, még nem jött be, csak kopog, beengedjem, Lin?

Lin, Miklós és TGZ közreműködése

BEMUTATKOZNAK AZ ELKÖVETŐK

[FUTOTTAK MÉG...]

ANDREW

Ha valamelyik szombat este találkozna egy szórakozóhelyen, akkor a különféle erjesztett üdítőitalok által kifejtett hatások első stádiumában egy 24 éves, műszaki informatikus végzettségű, egyesek szerint úgymond nyughatatlan fiatallembert ismerhetné meg, aki a filozofikus mélységekben gyökeres gondolatoktól a motorok világán át a napfényes tengerparti nyaralások és szerelmek témájáig bármiről szívesen elbeszélget, amit azonban az emlékezetvesztés kósa ösvényein a delíriumerdő mélyére hatolva, szépen lassan egy idiotizmustól sem elrettenő, az élet fényes oldalát hajszoló, társaságkedvelő lény képe követne, mely kép igazából lelke igazi legmélyének gátlásoktól felszabaduló, felszínre buggyanó lényegét tükrözné...

Szeretek, sőt talán elsődleges szenvedélyem barátokkal, olykor pedig egyedül utazni. Amúgy pedig pókerezni, sörözgetni, olykor barátaimmal játszani különféle stratégiai stílusú PC-s remekművekkel. Szeretek a lehető legkevesebb tervezés és aggodás nélkül létezni, szeretem az új helyzeteket, igyekszem sok mindent kipróbálni, hogy megtaláljam végre amiben igazán jó lehetek. A böngészőmön az index.hu és napirajz.hu konstans képviselteti magukat, és gazdasági, elsősorban tőzsdei, érdeklődésemet elektronikusán is kielégítendő a portfolio.hu. Könyvek közül a sci-fi és a filozófia irányában orientálódom, a moziért pedig akár az egyik vesémet is feláldoznám.

Eddig a Béta a második újság, amiben írok, nagyságrendileg kb. 20 cikkem jelent meg, amiből a tanárinterjúk a kedvenceim. A Béta borítója a stáb elképzelései alapján az én kezem munkája, véleményeket nagyon szívesen látnék bárkitől, bármilyet!

Legjobban a hosszú és követhetetlen mondatokat utálom, illetve az íróniát.

KATA

Én az vagyok, akit titokban mindenki utál (ne a képet nézd, mondom, hogy titokban...), mert egyfolytában olyanokat mond vagy írok a levelezőlistán, telefonon, személyesen és msn-en, hogy lapzártá, küldjedacikket, írójáról, írójáról. Ha épp nem, akkor előszeretettel csapok le gyanútlan, folyosón ácsorgó hallgatótársakra, hogy újságírássra kényszerítsem őket.

Főiskolai és újságírói karrierem hosszú időre nyúlik vissza, de sajnos már nem tart soká: elméletileg a következő nyarat már én is át fogom dolgozni (addig is koopton szokom a ritmust), persze sosem lehet tudni, eddig is mindent megtettem annak érdekében, hogy minél tovább itt maradhassak. És ezt kivételesen nem íróniának szántam.

Az újság legfőbb előnyének azt érzem, hogy bármilyen agymerése is van az embernek, annak helye van ezeken az oldalakon. Ezt viszont hivatalból olyan partizán-

akciókkal próbálom csorbítani, hogy mindenféle hivatalos témájú cikkeket igyekszem rátkálni a kollégákra, persze legtöbbször sikertelenül, így ezek többsége rám marad. Azért szoktam a "könnyű" műfajban is alkotni, de erre is sajnos minden másra is egyre kevesebb idő jut. Az interjúk készítésekor is gyakran megfordulok a diktafon innenső végén, és a billentyűzet is legtöbbször az én ujjaim alatt porzik, ha ezeket be kell gépelni. Szoktam vicceket is gyűjteni, hogy ne a Bundiéit kelljen beraknunk.

Egyébként próbálnék magamnak való lenni, ám az itt eltöltött évek és a közéleti tevékenység jótékony hozományaként mindig találok valakit a folyosón, akivel el lehet szívni egy cigit a dohányzóban. Ennek hátránya is van: sajnos a "SIM-kártyámon" elég kevés a hely, főleg, ha képet is szeretnék hozzá csatolni, vagyis előre is bocss, ha nem emlékszem a nevedre! :-)

Ja, és gyere újságot írni!...

Sziaztok! Májnémiz Mia! (Polgári megszólítás: Timi. Hivatalos.17"osBloggerkrónikásÜgyeletesBulihuligánBeépülőmodul

MIA esetleg elhúzódik heteken át, ilyenkor firkálmányok születnek a kezem nyomán. Egy már volt a BÉTÁBAN! Viva La Beta! Szóval csak 1cikkem volt még, asszem most is lesz egy, meg még íródik, szóval termelünk, de Don't fck, but I'm famous feliratú pólóm még nincs, annyit nem láthattatok a baromságaimat:) Hétköznap néha veszekvős, néha kedves, többször mosolygós vagyok, onnan ismersz meg, hogy túl nagy hanggal vagyok megáldva:(SoSorry. Mindezek mellett nem hobby az úrkutatás és a paracihológia, szóval ha tehetem UFOkergetés helyett Görkorizgatok a Kedvesemmel, animét bámulok, olvasom a Potterhét, vagy éppen nyüzsgök, és lábalatt vagyok, vagy

szavazást indítok arról, hogy mit is jelen az a kifejezés, hogy "kum-mantani".(Válaszokat a tyy-bee@freemail.hu e-mailcímré várom) Új brahim a tai chi, úgyhogy ha IC nem sértődik meg majd arra is alkotok valamit:) Köszönöm a Bétának a lelkes támogatást, és Linnek külön, aki nélkül ez a rövid kis jellemző rólam nem jött volna létre:) Köszönöm!

A TÜRDELŐ SZERK. /ROZSEE/

Mint azt az ábra is remekül példázza, nem vagyok már mai gyermek. Cammogok a 30 fele. Személyazonosságom titokban tartom, szerepeltem már eleget főiskolai újságban mikor is a 120dB (ha mond ez a név valamit rajtam kívül bárkinek is) útját egyengettem és magamat fényzván fotóim-mal tömtem ki a lapot, a főiskolás és egyéb erre tévedő női egyedek legnagyobb bánatára.

A Béta verzió arculatát és az esetlegesen kétszer egymásután betördelt cikkeket nekem köszönhetitek. Hiába, hajnal kettő, fél három fele az ember nemtud már ilyenekre is figyelni, miközben a szépséges főnökasszony hatodjára dobja vissza a címlaptervet, mondván hogy ez zöld nem jó, hanem más kell, ami neki tetszik és hogy próbáljam tovább, másikat választva a 65 millió lehetséges színárnyalatból.

Hm...

Azért azt hiszem ezek a mozzanatok, illetve az épületes messenger beszélgetések, melyek a tartalom és a forma miszériumát feszengetik az újságírók és köztem, hiányozni fognak.

Komolyabbra fordítva a szót:

Jó volt veletek, és jó volt nektek dolgozni! Legyetek jók, tanuljatok sokat és csináljatok hallgatói lapot, mert nem is gondoltatok milyen jó az! :)

HASZONTALAN TÉNYEK

MERT EZEK NEKÜNK JÓK LESZEK MÉG VALAMIRE...

Alvás

Azt nagyjából mindenki tudja, hogy az életünk harmadát átalusszuk. Vagyis ha átlagosan napi 8 órát alszunk és 75 évig élünk, akkor ebből 25-öt töltünk vízszintesen. Azt már kevesebben tudják, hogy a macskák például napi 8 nyolc helyett 20 órát alszanak, vagyis egy 15 évet megélt macska csupán 2 és fél évet tölt ébren, annyit „él”. Ez persze még semmit nem mond arról, ki-ki mire használja fel a fennmaradó 2 és fél illetve 50 évet.

Évés

Ha a javallott napi háromszori étkezésel és alkalmanként húsz perccel számolunk, 75 éves korunkra több, mint három évet pazarlunk csak erre. Érdekességképp elárulom, hogy e röpke három év alatt egy átlagos európai ember felzabál legalább három egész marhát és tíz disznót, egy-néhány borjút és birkát, többszáz tyúkot, tízezer tojást, száz zsák krumplit és majdnem ennyi lisztet és cukrot, kenyérből ötezer kilót (ennyit nyom körülbelül egy indiai elefánt), hét-nyolcszáz kiló vajjat és csokit (ez csupán egy jól megtermett nőstény jegesmedve súlya), ja, és 100 tortát. Ha iszunk is hozzá – napi két liter víz az ajánlott mennyiség – akkor amúgy kísérelőleg ledöntünk egy 2,60-as belmagasságú, 21 négyzetméteres szobányi vizet is.

Fürdőszoba

Napi egyszeri, tízperces tisztálkodással számolva, átlagos életünk végére érve 190 napnyi mosakodást számolhatunk el, vagyis ha egyben szeretnénk letudni az egészet, több, mint fél évet kéne folyamatosan a zuhany alatt állnunk.

A budin nagyjából ugyanennyit üldögélünk (csak több részletben), vagyis akinek fürdőszoba-vécéje van, az több, mint egy évet tölt el benne. (Meggjegyzem, ebben nincs benne a fogmosás, borotválkozás vagy éppen a sminkelés – utóbbira valószínűleg a nők újabb 190 napot számolhatnak. Továbbá a mindennapi vásárlás, öltözködés, rendrakás, takarítás is valahol ebben az időkategóriában helyezhető el, amik így együttesen már hozzávetőleg 3 évet tesznek ki.)

Női dolgok

Átlagosan a nők 13 és 50 éves koruk között menstruálnak, minden hónapban úgy öt napot. Néhány alpművelet elvégzésével bárki kiszámolhatja, hogy ha az egészséget szeretnék letudni egyben, az jó hat évig tartana (a terhesség időszakait persze le lehet vonni, de mondhatni, az aprópéz). Ez alatt nagyjából 600 doboz tampont használnak el, ami – mai árak szerint – körülbelül 400 000 forintjukba fáj. Ha emellett úgy harminc évig aktív nemi életet is szeretnének élni, akkor a fogamzásgátlásra újabb 700 000 forintot kényyszerülnek költeni.

Szex

Különböző statisztikákat találni az interneten az európai országok szexuális modorairól, amiket ismerve a következő kalkuláció jóindulatúnak tekintendő: feltesszük, hogy az év mind az 52 hetében egy 20 és 60 év közötti személy három alkalommal szeretkezik (bővebben itt nem kifejtenőd, mi számít szeretkezésnek), amelyek egyenként átlagosan harminc percig tartanak. Nos, ha valaki úgy érzi, lemaradt, a

mondás, mi szerint sosem késő, esetünkben tökéletesen igaznak bizonyul: 130 napnyi non-stop kufirccal a teljes mennyiség behozható.

Munka

Az alvás mögött második helyen áll a munkahelyen (illetve iskolapadban – nem egészen alapos lévén egy kalap alá véve a kettőt) eltöltött majdnem 13 évünk, ami annyira elszomorító, hogy inkább hagyjuk.

Közlekedés

Átlagos budapesti ember átlagos budapesti közlekedési viszonyok között durván háromnegyed óra alatt ér be a munkahelyére/iskolájába, és ugyanannyi alatt hazá onnan. Ez azt jelenti, hogy a fenti 13 évehez járulékos két és fél tevődik, amit a savanyú arcú villamosokon vagyunk kénytelenek túlélni. És szerény véleményem szerint ugyanennyit töltnék fakultatíve a tömegközlekedésen, hogy a megmaradó, aránytalanul kevés időnket másutt tölthessük.

Híradó

Törekvésünk a tájékozottságra (már akinek van ilyen) 1 évet vesz igénybe, ha tizből nyolc híradót megnézünk felnőtt korunkban. Amit ez alatt átélünk, tulajdonképpen legalább olyan rémítő, viszont a legkevésbé sem olyan szórakoztató, mintha horrorfilmeket néznénk helyette.

Dohányzás

Ha valaki anélkül, hogy közben tudórákban meghalna, ötven évig napi fél doboz cigit tenne magáévá, több, mint 9000 cigarettásdobozt hajítana élete során a kukába, és egy menő Opel Astra árát füstölné el. Ha az illető láncban szívna el azt a majdnem kétszáz ezer szálát, megközelítőleg egymásfél évre lenne szüksége.

Köszönjük hogy elfogadta a felkérést.

Tegezzetek, jó?

Persze. Mennyire forgatod a Bétát?

Szoktam olvasni. Sok érdekes dolgot lehet benne olvasni, például a tanárinterjúkat.

Ennek örülünk. És hozott neked új lábat a nyuszi?

Hát végül is, igen, kaptam. Bár nem húsvétra, hanem az év elején. Arra gondoltam, hogy motorozás közben nyílt sípcsonttörést szenvedtem. Azóta már kivették belőle a vasat.

És most már rendben van?

Persze, mindig is rendben volt. 3 hónapal rá már snowboardoztam. Az orvos csak legyintett.

Ismernek már gondolom.

Igen, volt egy-két esetem. A talpcsontom is eltört már 22 helyen, ejtőernyőzés okán például.

Ezek szerint nagy extrém sportoló vagy?

Nem, nem tartom magam annak. Sportolgotok. Nagyon sok extrém sport van, és ebből én csak nagyon keveset űzök.

Mégis melyik áll a lista elején?

Ejtőernyő, vitorlázás – versenyezni is szoktam -, evezés, motorozás, snowboard.

Szóval nem tántorít el a sok baleset?

Nem is volt sok balesetem. Igaz ugyan, hogy gyereként is volt pár hasonló utam a kórházba.

Még kiderül, hogy rossz gyerek voltál.

Mondjuk hiperaktív.

Na és ezek után hogy kerültél az infopályára, a gép mellé?

Igazából mindig is szerettem a matekot, az infót. Ráadásul általános iskolás koromban, ötödikben, kaptam egy 48K-s ZX Spektrumot, amin aztán zászlókat festgettem, grafikáztam vagy éppen úrhajósát játszottam.

Azért ha belegondolunk, mennyire időigényes dolog is a tanítás és a programozás, és ehhez hozzávesszük a számos sportot, hobbit, akkor biztos meglepő lenne, ha kiderülne, hogy máshol is aktívan tevékenykedsz még a BMF-en kívül.

A főiskola tanítás „csak” hobbi. Azt addig csinálom, amíg a tanítás szeretete megmarad bennem, mert a pénzügyi oldala azért

nem valami erős, egy friss diplomás könnyedén megkeresi ezt az összeget. Amíg a diákok vevők rá, addig itt leszek. Amíg azt érzem, hogy érdeklí őket az, amiről beszélnek.

És szerinted érdeklí őket?

Bár ez most talán kicsit ellentmondásos lesz, de szerintem abszolút nem érdeklí őket ez az egész. Már úgy értem a nagy többsége bejön az órára, lejárja a kötelező órákat, az otthoni feladatokat meg se nézik. Még ha a zh-ban ugyanezt adod is, nem tudják. Második, harmadik alkalommal sem. Sőt még akkor sem, ha külön felhívom rá a figyelmüket.

Miért lehet ez így?

Nem igazán tudom, nem értek hozzá. Igaz a saját fiatalságom is hasonló volt. Az ember sokkal szabadabbnak érzi magát egy főiskolán. A „Kandós feeling” ránk is ránc ragadt, a vizsgákra a vizsgaidőszakban tanultuk, zh-kra is csak közvetlenül előtte. Talán ez ragadt át a következő generációra is, persze a probléma, hogy ez nem vezet jó eredményhez.

Végül azért te is elvégezted a Kandót!

Igen ez így van. Sikeresen 10 év alatt el is végeztem. Rekordtartó is voltam. Erősáramon kezdtem, sok-sok halasztás és be nem fejezett félév, de az infót egy féléves halasztással azért elvégeztem, nagyon jó eredménnyel.

Miért halasztottál?

Mert már akkor is mentek egyéb dolgaim, a piacon voltam, és dolgoztam. Programozgattam. Valamiből mindig meg kellett élni.

Bulik?

Persze, voltak azok is. Folyamatosan. Jut erre is idő elég, aztán persze néha ki kell aludnia magát az embernek.

Azt is tudjuk, hogy a Szegedi egyetemre is jársz jelenleg.

Valóban, az abszolutórium megvan már 3 éve, most már csak a szakdoga. és államvizsga hiányzik. Meg a nyelvvizsga. Az angol, mert a franciám sajnos lejárt. Pedig fél évig kint éltem Franciaországban 13 éves koromban, és szépen beszéltem franciául.

Merre jártál még?

Többször voltam Egyiptomban bújázkodni, volt amikor 1,5 hónapig voltam kint. Voltam Amerikában is, New York, beleszerettem! Európában sok helyen voltam. Általában mindig valami aktív pihenés gyanánt megyek külföldre.

Dolgozni nem?

Nem, nem, sehová se dolgozni. Mindenhol csak sportolok, nyaralok.

Kedvenc vidék?

Bújázkodás szempontjából talán Spanyolországban a Medes-szigetek. Elképesztő hely, csak engedéllyel lehet bemenni, minden merüléshez külön kell kérni. Érintetlen természet, lehet simogatni a halakat.

Honnan ez a sok ötlet? Családi hagyomány?

Nem, jobbára inkább a társaságomból. Elég széles körben mozogok mindenfelé, így sokmindent hallok, ismerek meg. Mikor mihez van kedvem, azt csinálom, és így mindig van mit tenni.

Megállapodásra gondoltál már? Gyerekek?

Gondoltam már olyanra, hogy ha már

nem akarok annyit ugrani, akkor majd megtanulok repülőgépet vezetni

Bocs, mennyi az anyyi, hányszor dobtad le magad már a magasból?

1200 körül lehet, ejtőernyős oktató is vagyok.

Tandemet is vállalsz?

Nem, az más kategória, én az élvezetért csinálom. Az nagyon robotmunka. Ha megkérnek, esetleg kamerázom.

Feleség, komoly barátnő van?

Komoly barátnő van.

Milyen leszél 60 évesen?

Ugyanilyen hülyegyerek.

60 évesen is ejtőernyőzni fogsz?

Várhatóan igen. De ugyanúgy motorozni vagy bújázkodni is fogok. És vinni fogom a gyerekeimet is. Ha nem lesz, akkor meg viszem az unokaöcsémet.

A niktanarok.hu egyik olvasója szerint te vagy az iskola legjobb pasija.

Persze, aztán utána meg én vagyok a legnagyobb idióta. Szoktam amúgy nézegetni, volt olyan is, akinél visszakérdeztem, hogy miért gondolja úgy, ahogy leírta. Jó dolog, ha valakinek van véleménye, mondja el nyugodtan, ha nekem van én is el fogom mondani, nyugodtan.

Azt mindenképpen elmondhatjuk, hogy kedvelik a stílusod a hallgatók.

En is kedvelem őket, van olyan óra, ahova, még ha fáradtan is mész be, végigmosolyog az órát, amellet, hogy konstruktív a munka. Persze megvan ennek az ellentéte is. Az a tapasztalatom, hogy engem szigorúnak gondolnak. Ennek az lehet az oka, hogy bár a minimumot kérem, ami szükséges a félév teljesítéséhez, de azt nagyon keményen. Mert az tényleg a minimum, az a „Hello World”.

Most már nem először utalsz a javítható színvonalra.

Valóban vannak gondok, de én bízom a javulásban. Sőt olykor látok is pozitív változást. Én bízom ebben az iskolában, és nagyon remélem, hogy előbb-utóbb, aki innen kimegy, az csak úgy kap diplomát, hogy tud programozni. Ez például szintem nagyon fontos, komolyabban kéne venni a programozást. Azokat meg ki kéne szűrni, akik csak melegedni jönnek ide.

Visszatérve Szegedre, illetve a diplomádra: be fogod azért fejezni?

Nem tudom még. Én általában az alapján döntök, hogy függ-e tőle az életem akár rövid, akár hosszú távon. Úgy érzem ettől nem, úgyhogy előbb azok jönnek, amiktől igen, aztán majd, ha lesz időm, befejezem. Most már csak hobbiól tanulok, kényszerből már semmit.

És ebben a nagy száguldásban mi lesz a te maradó alkotásod a jövő számára?

Erről most a fényképezés, filmezés jut eszembe. Nagyon szeretem ezeket, akárhova megyek, viszem magammal a gépet is. Jó régóta megtanultam a filmvágást, csináltam is kínkeservesen (akkoriban még csak egy Pentium 166MMX-es gépem volt) egy 40 perces filmet is az ejtőernyőzészről.

Valóban? És valahol elérhetőek is ezek az anyagok?

Az igazság az, hogy pont a múltkor néztem, kb. 30-40 ezer fényképem van. Elkezdtem már tematikusan feltöltögetni a dolgokat, de nincsenek publikálva. (Mi azért rábírtuk, hogy állítson össze egy oldalt nekünk, <http://sziklaizsolt.szekeszo.hu> url-en találhattok igen-igen lendületes, jó képeket a tanárúrról és -től)

Milyen motorod van?

Yamaha FJR1300 AS. 160 lóerős, 240 kiló.

Miért pont Yamaha?

Nincs semmi különös oka, előtte Hondám volt. Azt összetörtem, most Yamaha van.

Nem tartod magadat formabontónak? Mert nem igazán illesz bele az átlagba itt. Se életkorra, se...

Miért, 35 éves vagyok, szerintem ezzel nem tűnök ki.

Igen, mondjuk az irodákban nem.

Jól érzem magam ott, Ladányival és Molnárral is jól kijövünk. Persze vannak még szobák, ahol nagyon jól érzem magam, és jóban vagyok emberekkel, és persze olyan is van ahol nem szoktam megfordulni.

Mondhatjuk tehát, hogy szociális vagy.

Mondhatjuk, igen. Több társadalmi szervezetnek is tagja vagyok. Egy ejtőernyős klubnak a szakosztályvezetője is vagyok. Szeretek emberekkel más területen is foglalkozni, létrehozni dolgokat. Az egyik álmom, hogy teremsek ennek a közösségnek egy központi helyet. A másik, hogy megvalósítsak egy repteret. Sportrepülőteret, ahol

majd tengeni-lengeni fogok.

És ez mikor lesz?

Nos, úgy gondoltam, hogy a 2008-as évet még végigdolgozom, aztán fék. 2008-ban készen lesz a klubhelyiség. Sokáig nem lehet végigdolgozni a hétvégéket is, nem akarom életem végéig csinálni. Az embernek már az elején el kell határoznia, hogy mikor áll le erről. Különben 40 évesen elviszi a szívinfarktust.

Ezt a szellemiséget kéne átadnia az oktatásnak is.

Én mindig mondom a hallgatóknak: ha azt a 3,5 évet, amit itt töltenek tényleg tanulásra és más fontos dolgokra használnák fel, akkor rengeteg, hasznos dolgot fel lehetne szedni. Ezzel megalapozhatnák a jövőjüket. Például, egy webbel foglalkozó céget elindítani nem valami nagy feladat. Az informatikába annyi de annyi lehetőség van, itt mindenki megtalálhatja azt, ami igazán érdekli. Nekem amúgy az az elméletem, hogy csinálni kell 1000 féle dolgot, aztán majd a feléből fogunk tudni pénzt is keresni. Közben aztán megismertünk csomó mindent. Habár most már megmosolyogom azokat a dolgaimat, amivel régebben foglalkoztam. De természetesen volt olyan is, hogy tudtam használni ezekből is ezt-azt. Sokszor jók ezek a „tudás-csírák”, kezdemények.

És akkor a végére, mi lenne a 3 kívánság?

Nyugalom! Ez a nyugalom lehet aktív sportolás is, például ejtőernyőzés, vagy motorozást is és még sok-sok más dolog is. Kocsmáros is szívesen lennék.

Ne is mondd! A következő az úrtázás lesz, gondolom.

Abszolút. Ha mondanának egy számomra is elérhető összeget, eladnék mindent, és mennék egyből. Aztán talán a Föld körüli vitorlásút.

Kata, AndreW

ANIME – RAJZFILM KICSIT MÁSKÉPP

Ma is és régebben is sok-sok gyermek bújta a mindenféle képregényeket. Volt Asterix, Pókember, X-man, Batman, mindannyiunk kedvencei: Garfield, Kázmér és Huba, valamint a sokáig emlegetett, szomorú véget ért klasszikus: Snoopy. Órákat ültünk fölötté (akinek nem inge ne próbálgassa!), utána pedig rosszalóan vettük tudomásul, hogy köpött a maci, és vége mára a kalandoknak. Sokan a felnőtt korban is tartják ezt a szokást.

A manga a képregény japán elnevezése volt, mára a japán képregény elnevezésévé vált, érdekessége, hogy a mi szokásainkhoz képest fordítva működik, sokszor még a magyar nyelvű kiadásban is. Így ha kinyitod, az "elején", hirtelen ott a happy and, és nem érteni az egészet:) Miután a TV tért hódított magának, így a mangák mozgóképes változata is megjelent a második világháború után, persze, mint a képregények többsége, a mangák sem szűntek meg a TV-s adaptáció után. Kézen fogva járták be a világot és sokak nagy öröme ma itt vannak velünk: a manga és az anime.

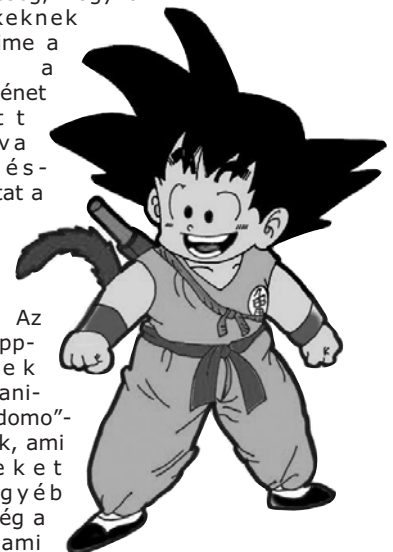
„Az anime (ejtése [anime], az „animation” szó rövidüléséből) a rajzfilm általános elnevezése Japánban, a szigetországon kívül a japán stílusú rajzfilmek összefoglaló neve. A tévhitek ellenére ezek túlnyomóan nem gyerekek számára készülnek, az élőszereplős filmekhez hasonló készítenek a felnőtt korosztály számára például romantikus, komikus, akció- és drámaanimék, sőt erotikus, pornográfok is.”

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Anime>

Kezdetben inkább a dramatikus témájú animék voltak többségben, hiszen az volt éppen a korszak hangulatához illő, ilyen volt például az azóta is kultuszként emlegetett Akira. Mára már jócskán találunk azért vicces, szerelmes témájú példányokat is, de sok anime még mindig azzal a céllal születik, hogy valamilyen üzenetet, mondanivalót hordoz. Erre a legjobb példa a Ghost in the Shell első és második része, ami magyar hon talaján a

Szellem a kagylóban néven vált híressé, ajánlom mindenkinek.

Érdekesség, hogy a kisgyerekeknek készült anime a fantázia, a színes történet m ö g ö t t elbújtatva viselkedés-morált mutat a kicsiknek, a m i t r e m é l - hetőleg el is lesnek. Az ilyen csöpp-ség e k n e k készült animékét „Kodomo”-nak nevezik, ami g y e r m e k e t j e l e n t. Egyéb műfajok még a Sónen, ami

kifejezetten fiú műfaj (Dragon Ball Z), ezen belül a pl.: Mecha, amiben óriási robotok rohangálnak. A felnőtt korosztály számára készülő-

tek közt a legnépszerűbb a Hentai, aminek jelentése perverz. A műfajba tartozó animék nemcsak pornográfok de betege perverzek is lehetnek, valamint messze a pornográfól, egy bugyi kivilánást is szoktak ilyen jelzővel illetni, bár erre inkább az „Ecchi” megnevezést használják, ami picit pikáns humorra utal. Persze ez csak pár példa, de tematikailag szinte mindent megtalálunk az animék között.

Az anime többfélesége megnyilvánul a mű hosszában is: léteznek sorozatok, a több évad, több száz rész és nagy filmek, úgynevezett OVA-k, amik szintén lehetnek több részesek is.

Néhány híresség, ami ismerős lehet: Ghost in the Shell, Chihiro szellemországban, Vándorló palota, Dragon Ball Z (kis hazánkban az elsők között), Sailor Moon (az elsők között szintén), Final Fantasy

Ha valakit érdekel, érdemes körbenézni, mert mindenki talál magának való animét! Jó szórakozást!

Mia

sebb az átlagosnál.

Érdekes a film, a kerozin vagy, az üléstámlák függőleges és hátradöntött sokasága izgalmas textúrájával majdnem lebilincseli a mosdó felől közlekedő csikos felsőjú fiatal, miközben a helyét fürkészi távolról, ahová tart. Most sokan úgy érzik, jobb, ha nem a helyükön ülnek és hallgatnak, hanem a folyosón állnak és csevegnek, ez kissé lassítja a haladást. A WC ajtó ismét becsukódik, ismét foglalat jelez a lámpa, ismét pár lépéssel közelebb kerül a 19C megjelölésű ülőhely. Szó szót követ, a lépés lépést, és végre odaér helyére, beül ülésen hagyott holmijai alá. Bulvárlap, pulóver, fotóapparát, fülhallgató ezek. Mellette egy korosabb pár, de kamaszként bújnak egymáshoz, bár a film nem romantikus. A hölgy inkább bájos, mint asszonyi démon, párjával nem éppen összhangban szolid fekete öltözéket húzott. Az erősen öszülő férfi tekintete komoly, fegyelmezett, vastag szemöldökkel. Arcát mély barázdák hasítják, mellette ülő hősünket az egykori tévés szereplőre, Hoffer Józsiára emlékezteti.

„Kern András és Hoffer Józsi! / Mit tettek! – lehet látni...” – ismételteti magában mosolyogva a fiú, és közben saját jövőbeli élményeire gondol. A filmnek vége, a gondolkodó már másra gondol, a hölgy előző férjével álmodik, a férfi az éjszaka-kát kémeleli. Egyszerre, kevés habozás után a fiúhoz fordul:

- Ne haragudjon, megkérdezhetem, melyik szállodában laktak?
- Sol Sharm, így hívták azt hiszem.
- Milyen messze volt a tenger, sokat fürödtek?
- A mi szobánk viszonylag távol volt a tengertől, de volt egy ingajáratú busz, azzal bármikor le lehetett jutni hamar. Amúgy nem, inkább a medencéhez jártunk.
- Pestről?
- Igen, Csepelről.
- Mi is pestiek vagyunk a feleségemmel.

Most befejeződött a beszélgetés, de csak látszólag, mert a férfi miután megint visszafordult az ablak felől, és kissé zavartan így szólt:

-Ne haragudjon már, megkérhetném egy apróságra? Csinálna ezzel is egy képet?

Munkására emlékeztető kezében egy fekete fényképezőgépet tartott, az LCD észrevehető késéssel követte a férfi keze remegését.

-Persze. A feleségével? Ezt kell itt, ugye?

- Ez az, hogy nem szimpla képről lenne szó, a feleségem most nem is fontos. Persze ő a mindenem, de most egy különleges, nagyon egyedi dologról lenne szó.

-Akkor?

-Látom magán, hogy kedves fiatalember, érdeklí a fotózás, netán a művészi fotózás, láttam az előbbi ügyeskedéseit ám! Tudja, sokak szerint elég hiú vagyok, most is csupa olyan képet csináltunk, amin mi vagyunk a főtéma, olyat,

amin csak táj van, szinte alig.

-Tehát, milyen kép legyen?

-Furcsának találhatja, de én szeretem, ha minél több, illetve minél többféle kép készül rólam. Most, kihasználva az alkalmat, csinálna egy olyan képet, hogy így oldalról, úgy, hogy a hold is látszik az ablakban.

-Nem probléma. Mehet?

-Na, várjon csak, ez még nem minden, még nem mondtam el a lényegét. Mert úgy kéne, hogy a hold pont itt az orrom hegyénél legyen!

Először más beállításra gondoltam, hátha ez egy kicsit zűlzés lenne, tudja pont az orrlyuknál, de aztán rájöttem, hogy inkább vicces, illetve mármár művészi lenne. – jelentette ki, és arcán huncut, cinkos mosoly jelent meg, mely aztán hamar eltűnt.

-Az orrán? – kérdezett vissza hitetlenkedve, döbbsent arccal a fiú.

-Igen, vagyis itt a hegyénél, itt. Dőljön egészen hátra, és akkor látszik, akkor meg lehet csípni. – részletezte szenvedélyes fényességgel.

-Megpróbálhatom...

-Különleges kép lesz, ugye? Észrevette, mivel most magasan vagyunk, a hold is lent van, a horizont alatt? Esméletlen nem?

-Aha.

-És nem kell sietni, ne kapkodjon, csak nyugodtan, van időnk.

-A vaku ki van kapcsolva?

-Persze, és tényleg vigyázzon, be ne mozduljon. Nagyon drága masina, de azért ez sem tökéletes. Itt támassza szerintem meg a csuklóját, én mindig ezt a módszert használom. Na, várjon, amíg elhelyezkedem. A mimika legalább olyan fontos. Alap, hogy spontán jellege legyen, ne legyen semmiképp se erőltetett, túlkomponált. Csak lazán – olyan kifejezést magára öltve, mint amivel a halott sztárok szoktak a CD-borítókön mutatni a tragédia után. Nyugodt, megbékélt, komoly.

-Azt hiszem sikerült.

-Csináljon többet is, minél több kép készül, annál jobb, van hely bőven, 2 gigás kártya van benne.

/Miklós/

DEC[IQ]:

Az időutazásról szóló szeminárium a múlt héten lesz megtartva.

Hölgyeim! Ha már megkedvelték a koffeinmentes kávét és teát, a cukormentes kólát, a nikotinmentes cigarettát, miért nem kedvelik az ímpot eneket?

- Honnan lehet tudni, hogy a bort erősen vizezik?

- A pohár felett nem muslicák kerin-genek, hanem sirályok.

A rendőr vizsgázik:

- Meddig tartott a harmincéves háború? – kérdezi a vizsgáztató.

- Nem tudom. - válaszolja a rendőr.

- Gondolkozzon - mondja a vizsgáztató - hány éves egy tizenegy esztendősi kisfiú?

- Tizenegy! - Nagyszerű! Akkor hány évig tartott a harmincéves háború?

- Tizenegy.

FÉLÉVSZÁZAD DIXIELAND

INTERJÚ DR. BENKÓ SÁNDORRAL, A BENKÓ DIXIELAND BAND VEZETŐJÉVEL

Széles mosolyok és zenétől elhomályosult szemek tükrében fürdőzünk a szokásos szerdai Benkó Klubban. Árad a zene. A zenekar úgy fújja a trombitát és pozánt, úgy pengeti a bendzsót, nagybögőt, úgy veri a zongorát, és úgy szól a klarinét, mintha itt se lennének. Nincs közönség, vagy már annyira van, hogy a zene szerzes részét képezi. Elfelejttem, hogy holnap hány tárgyalás, rajz, beadandó, zh vár rám, elfelejttem, hogy mi áll a bevásárló listán. Nincs más belőlem, csak az útemre járó lábam és doboló kezem a combomon...

Kosztümös, szigorú arcú nő vesztí el a kontrollt teste felett mellettem... A műfaj sorozatos improvizálás változatosságával varázsol, miközben konstans felüdülés. 50 évet számol a banda, mégis arcukon tinédzseri csintalanság csillog, amikor hangok születnek hangszereinken.

Hogyan is kezdődött?

1957 irtunk, februárt. Zenei életünk egy régi ferencvárosi környezetben, kölcsön kapott lakásban kezdődött. – meséli Dr. Benkó Sándor – Akkor még teljesen mások voltak a zenekar tagjai. Egy kezdő zenekar, akikre ma már senki sem emlékszik különösebben. 1957- 58-ban már bulikban játszottunk. Aztán 1958-tól az egyetemi étellel elindultak az egyetemi rendezvények. Mint amatőr zenekar 1960-tól egyetemi bálokon, középiskolai bálokon, szalagavatákon játszottunk, valamint Budapest különböző szórakozó helyein. Ami érdekes, hogy ebben az időben még nemcsak dixieland műfajt vitünk színpadra, hanem Magyarországon mi voltunk az első olyan együttes, akik a nagyréműt megörvendeztette rock & rollal, beat zenével, hagyományos tánczenével, ami jelenti Billy Harry zenéjét épp úgy, mint Elvisét. Akkoriban 70-75 magyar muzsikusként tanult nálunk zenélni, improvizálni, akik később szétszéledtek és az elkövetkező évtizedekben a magyar pop-rock zenei világ feledhetetlen képviselőivé váltak (pl.: Bergendy, Omega, Szíriusz Jazz Zenekar, stb.)

1963-tól számíthatjuk a mai formáció ősét, akiket az egyetemi kollégák közül szedtem össze. Ettől fogva már csak dixielandet játszottunk, de azt véresen komolyan. Az úgynevezett aranycsapat összetétele úgy nézett ki, hogy a fúvós kórust Nagy Iván, Zoltán Béla és Benkó Sándor adta, a ritmus szekcióban Nagy Jenő játszott bendzsón, Járay János

dobolt, Bagyari Béla, majd később Halmos Vilmos zongorázott és Vajda Sándor nagybögözött. Ez az aranycsapat hosszú évtizedekig együtt volt és jártuk a világot, koncerteztünk sokfelé.

Hol volt az a pont, amikor azt érezték, hogy professzionális zenekarrá váltak?

Ezt nagyon nehéz volt észre venni, mert végig dolgoztunk, nyugdíjba is polgári állásunkból mentünk. Mondjuk a 80-as évek legelején, amikor az amerikai karrierünk elindult, akkor már nagyon erős profi munkát végeztünk. 82-ben megnyertük a Sacramento Jazz Jubilee-t, ez a legnagyobb ilyen típusú fesztivál, és akkor elindultunk a nagyvilágba: Indonézia, Mexico, Szingapúr, Thaiföld, elvarázsolt helyekre. A professzionális világ többször megkeresett bennünket. Számítalan ajánlatot kaptunk. Nem fogadtunk el semmit, nem disszidáltunk. Jöttünk haza mindig.

A zenekar tagjainak mi az eredeti foglalkozása?

Az aranycsapat minden tagja mérnök volt. Vajda Sanyi eltávozott közülünk, Járay Janos pedig elfáradt, nem bírta ezt a feszített tempót. Most két fiatal van köztünk Kelemen Zsolt (nagybögő) és Kovacevsics Gábor (dob). Ők már profi zenészek. Elmúlt az a furcsa időszak, amikor még két teljes embert kívánó szakmát együtt lehetett művelni. A Kádár korszakban még mást jelentett amatőrnek lenni, sőt az amatőrök jelentős része valójában professzionális teljesítményt nyújtott.

Hogyan lehetett ezt a kemény munkát a polgári étellel összeegyeztetni?

Nem volt egyszerű, mondhatnám nagyon nehéz volt. Szerencsénkre mindnyájunknak a zene teljes kikapcsolódást jelentett főfoglalkozásunkból, viszont abba visszatérve ki tudtuk a zenét pihenni. Kimondottan üdítő érzés volt tanítani az egyetemen, de imádtam a nagy zenekari turnékat. Olyan embertípus letünk az évek során, aki valamilyen módon megtalálta azt az egyensúlyt, hogy reggel fél hétkor felkel, éjjel 1-kor fekszik, és egész nap szórakozásként éli meg két foglalkozását.

Ennek a receptje kéne...

Ennek a receptje nagyon nehéz... és van, akinek ez a hajszá idegrendszerére megy. Egész egyszerűen nagy fizikum, jó egészség kell hozzá. 68. évemet taposom, de csak 30-nak érzem magam. Valószínű sokat köszönhetek egyenesen felívelő 50 éves művészeti pályafutásomnak, mert a siker a legjobb gyógyszer.

Hogyan csinálták, hogy a siker nem szállt úgy a fejükbe,

mint a mai úgynevezett sztároknak?

Ez a zenekar intelligenciájának köszönhető. Évtizedekig napi 6 órát gyakoroltunk, nagyon sok energiát fektettünk a zenélésbe, és lassan ért be a megfeszített munka eredménye. Idejében felfogtuk, hogy a hosszú karriernek kitartó munkával kell megvetni ágját. Ma már a számtalan elismerés megerősíti azt, hogy jó úton járunk. Mégsem hinném, hogy mindent megtettünk, ami joggal elvárunk magunktól. Megmaradtunk igazából kispolgároknak. Ez egy rossz szó, de valószínű igaz. Egy olyan kispolgárnak, aki élvezzi az életet, a zenét, miközben megfeszítően dolgozik.

Melyek azok a díjak vagy elismerések, amikre a legbüszkébb?

Az én sirom már tele lesz mindenféle lözggal. Ez attól függ, honnan nézi az ember... Fiatalon háborúztunk a nyereményekért, de ma már a díjak és kitüntetések különösebben nem izgatnak fel. Nagyra értékelek egy-két fesztivál győzelmet. Nagyra értékelem, hogy most már két amerikai elnök is kitüntető elismerésben részesített bennünket, az amerikai nép nevében megköszönve, hogy a legmagasabb szinten műveljük az ő népzenejüket és ezzel az amerikai nép utazó nagykövetei lettünk.

Egy díjon hatódtam meg igazán, a magyar Kossuth-díjon. Nem számítottam rá. Van olyan díj, amiről tudom, hogy megnyerjük. De erre nem számítottam, nagy-

on sok ok miatt.

Save
Béta verzió!

Elsősorban azért, mert a jazz nem kimondottan magyar műfaj.

Különösen jól esett, hogy a magyar állami vezetés is – nem először – kitüntetéssel díjazta, hogy egy amerikai műfajt ilyen szinten űzünk. A Kossuth-díj számomra mindig is a legmagasabb magyar művészeti elismerés volt, és jóleső érzés ezt birtokolni.

Hogyan telt az ötvenedik év?

Az ötvenedik év... Én azt hittem, hogy sokkal lazább lesz és sokkal emelkedettebb. Ehelyett eszméletlen mennyiségű munkát vállaltunk el. A kiemelt koncertjeink nagyon sok előkészítő munkával járnak. A Sportarénában, amire a Bolyki Brotherst és a Four Fathers összehozod, aztán ezt megfűszerezte Myrtil és Berki Tamás hangjával, hogy a „Go Down Moses” című spirituális valójában úgy szólaljon meg, ahogy ott megszólalt... Az bizony sok munka. ..

A Mindentudás Egyeteme izgalmas kihívás volt... Víz E. Szilveszter úr, az MTA elnöke, kért föl az adás megtartására. Ez lett az egyetlen könnyű zenei Mindentudás előadás.

Mind e közben pedig létre hoztuk életem egyik fő művét, a „Jazz története születésétől napjainkig” című jazztörténeti előadásom 24 TV adásból álló sorozatát.

És még nem is említettem az 50 éves jubileumunk alkalmából megjelent díszkiadású könyvünkről...

December 29 -én zártuk a jubileumi évet. Munkánkra a koronát a Benkó Karácsonyi Mise ősbemutatója tette fel.

In memoriam Zoltán Béla, aki 64 éves korában ez év március 8-án hunyt el.

Lin

ERASMUSSAL FINNORSZÁGBAN

Az elmúlt néhány évben egyre érelődött bennem a gondolat hogy valahova külföldre szeretnék nyitni. Azt nem részletezném hogy miért éreztem annak szükségét hogy hátrahagyva kies hazánkat külföldön szerencsét próbáljak. Az elhatározást tettek követték, így kötöttem ki az Erasmus irodában. Végül is ezt tartottam a számomra legkönnyebben elérhető módjának hogy külföldi tapasztalatokat szerezhsek. Hamar sikerült eldöntennem hogy Finnországba megyek, mivel a hideget és a hosszú éjszakákat jól viselem (gondoltam). Hallomásból úgy értesültem hogy ezek az északi emberek nem túl beszédeselek, nem túl közvetlenek, viszont becsületesek és jó modorúak. A pályázat elnyerése koránt sem volt olyan egyszerű mint ahogy azt elsőre gondoltam, de kitartásom és eltökéltségem végül is meghozta gyümölcsét. Szeptember elsején hatalmas csomagommal megérkeztem végül Helsinkibe ahonnan néhány óra várakozás után indult a vonatom.

Már a reptéren feltűnt hogy a zéróhoz képest igen sok magyar szót hallottam. Szám szerint rajtam kívül még vagy tíz honfitárs érkezett ezzel a repülővel Finnországba. Volt, aki dolgozni, volt, aki sportolni, és hozzám hasonlóan jó néhányan tanulni. Hamar össze is ismerkedtünk mivel, 4 órát kellett eltöltenünk még az első busz indulásáig, ami elvitt minket a reptérről. Kiderült hogy a társaságból öten ugyanoda tartunk, ugyanott fogunk tanulni. Ez volt az első meglepetés ami ért, ugyan is nem tartottam valami népszerű helynek ezt az országot. Busz, vasút, vonatra várakozás, elég szembetűnő volt a különbség, a pályaudvaron is csak egy ember jött oda hozzám hogy cigit lejmoljon, de ez se csöves volt hanem valami divatpunct, és meglepően jól tudott angolul. A vonat ablakából kinézve mindenfelé tavak, dombok, lankák, magával

ragadó vadregényes táj. Elnézést kérnék azoktól az olvasóktól, akik nem rajongnak a természetért, ez az ország nem hinném hogy nekik való lenne. A város, ahová megérkeztem Kuopio, annyit kell róla tudni hogy Finnország 8. legnépesebb városa, és mint deákváros funkcionál az országnak nagyjából a közepén.

A város területe hatalmas, ha keresztül akarunk rajt sétálni, körülbelül 15km-et kell megtenni. Ez több dolgot is maga után von, például hogy az erdő benne van a városban. Ezt így nehéz elképzelni, de arról van szó hogy a városközpontot jelképező tenyérszerű részt kivéve mindenhol fák, bokrok, erdősávok vannak, kerékpárukkal, gyalogösvényekkel felszabdaltva. Az infrastruktúra nagyon jónak mondható. Nem is tudom hogy fogom megszokni a majdnem 8 hónap után újra a magyar útviszonyokat. A kerékpárukat mindenhol ki vannak világítva, és karbantartják őket. Heti rendszerességgel találkozni hosszú fémcspeszekkel felszerelt emberekkel. aki minden szemetet összeszednek, a lehullott faleveleket is beleértve! Autót lényegesen kevesebben használnak mint nálunk, kerékpárt viszont annál többen, még a legnagyobb téli hidegben is! Hallgatóknak két cég biztosít szállás a városban, a bérlet havi 50-60 ezer forintnak megfelelő euróba kerül. Általában ez 2-3 szobás lakásokat jelent, bár én egy kollégium jellegű épületben laktam januártól.

Az éjszakai élet elég élénk, ahhoz képest amit gondolnánk. Végig is jártam jó pár szórakozóhelyet, de többnyire nem az én ízlésemnek megfelelő „club”-ok, vannak így ezt nem részletezném különösebben. Hacsak nem azt, hogy majdnem minden helyen 2 vagy 3 féle zene szól, értsd egy ajtó választja el egymástól a partyarcokat, a power metálósaktól(!). Meglepő az is hogy milyen jól megfér egymás mellett a két stílusirányzat. A város diákváros jellegét hangsúlyozza az is hogy rengetegféle ember van Kuopio-ban. Kínaiaktól kezdve amerikaiakon át a koromfekete nigériaiakig minden. Ahogy láttam, a finnek egy nagyon nyitott, befogadó nép, és remekül kezelik az ezzel járó problémákat. Az építészetet külön megemlíteném: mivel elég „nagy hely” áll rendelkezésükre, többnyire földszintes vagy 1 emeletes házakat látni. Bár modern „hi-tech” épületek is vannak, mint például az iskola egy részének helyet adó Microtekia. Ami érdekes volt számomra hogy a bejárati ajtó mindig duplaajtó, és hogy a nyitási irányukat valamilyen furcsa vezérelv szerint rendezik, mert nekem nagyon nem állt kézre (az elején gyakran rossz irányba akartam nyitni őket).

Az oktatási rendszer sokban különbözik a

mienktől. Itt a félévek helyett negyedévek vannak, és a sikertelen vizsga után egyszer lehet újrapróbálkozni. Bár azokon a kurzusokon, ahova én jártam, nem vették olyan halálösen komolyan a dolgokat mint itthon, szóval a követelmények könnyebben teljesíthetőek voltak. Ez persz nem biztos, hogy jellemzi az egész iskolát, mert én többnyire csak angol nyelvű kurzusokra jártam, ahol szinte csak cserediákok voltak. Kissé meglepődve tapasztaltam hogy a tanulmányok erősen eltolódtak az informatika irányába, villamosmérnök hallgatóként nem sokat markoltam a forrasztópákát, viszont C-ben annál többet kellett programoznom.

Az élet praktikus oldaláról is szeretnék pár szót ejteni. Az árak a magyar viszonyokhoz képest nagyon magasak, főleg az alapvető élelmiszerek. Az informatikai és egyéb multimédiás kutyuk ugyanott vannak, vagy talán olcsóbbak is mint nálunk, főleg, ha az ember beéri egy használt példánnyal. Az „üzemi konyha” viszont meglepően jó: nem a legízletesebb, ugyanis a finnek kevés fűszert használnak, de cserébe nagyon egészséges. 400 forint körül kapni egy menüt, ami mennyiségben, minőségben messze felülmúlja, amit otthon a menzán adnak.

Az időjárás egy olyan dolog ami leginkább elveszi az ember kedvét mindentől. Az ősz nagyon hosszú, és rengeteget esik az eső, még karácsonykor sem érkeget meg a hó. Viszont január elejétől beköszönötték a mínusz 15-18 fokok és a hatalmas hóviharak. Most, április derekához közeledve még mindig vannak hófoltok és a hőmérséklet is 3-7 fok között mozog napal. A napot nagyon keveset látni, viszont ha előbújik, megmutatja a táj igazi szépségeit, a dombos, lankás, tavakkal sűrűn szabdalta vidék igazi paradicsom is tud lenni! Mint köztudott, a finn emberek életében elég fontos szerepet tölt be a szauna, ezzel tesznek pontot egy fárasztó nap vagy hét végére, de vannak, akik sportot is űznek belőle. Mindenesetre érdemes kipróbálni, ha az ember erre téved, nagy élmény, mivel kissé másképp értelmezik a dolgot, mint mondjuk minálunk.

Összességében nagyon élveztem az itt töltött közel 8 hónapot! Amit akartam azt többnyire sikerült elérnem, remek barátságokat kötöttem és rengeteg emberrel találkoztam. Aki kedveli a nyugodt, természeti kincsekben és hagyományokban gazdag helyeket és nem retten meg egy kis hidegtől meg hótól annak bátran ajánlom Finnországot!

Pepe

DEC(IQ):

A nagyságos asszony kocskázásra készül, de olyan szerencsétlenül száll fel a lovaskocsira, hogy hanyatt esik, és a szoknyája a nyakába borul. Mondja a kocsinak:

- Látja, Jóska, mekkora pechem van! Erre a kocsi:
- Látom én, csak mi ezt itt vidéken pinának hívjuk!

// BETA VERZIÓ V3.1:

FELHÍVÁS

A Béta verzió TOBORZÁST hirdet!
(+ ingyen sör!!)

Utánpótlás kerestetik! Fogyatkozó állományunk pótlása és növelése céljából az újság új kollégákat keres. Gyere el TE is, ismerkedj meg velünk, és csatlakozz a Bétához! A stáb vár és meghív egy sörre is!

Időpont:

2008. május 6. (kedd) 18:00

Helyszín:

F07-es előadó

Program:

- találkozó a fenti helyen és időpontban
- főszerkesztői köszöntő 10 másodpercben
- bemutatkozás, ösmerkedés, puszipacsi, örömködés
- az összegyűltekek száma és kedélyállapota, valamint az időjárás függvényében a székhely áttétele valamely közeli hivatalba (Gépület, T-boy, Amfi, ki tudja), ahol a BV meghív mindenkit sörre/bambira/májdzsúzra, valamint újságot írni
- eszmecsere az újságról, a dialektikus materializmusról és a cserebogarak nemi életéről
- móka és kacagás
- a megjelentek Fourier-sorba fejtése
- Bundi vicceket mesél, sírás
- egymás lebegtetése mágnesekkel
- záróra, elköszönés, illetve egyéb fakultatív program szintén a fent említettek függvényében

Ha csak azért nem jönnél, mert...

...másnap ZH-d van, majd megírjuk helyetted!

...laborod van, hagyd ki, úgysem jártál be a többire sem!

..nem tudsz írni, nem baj, mi sem!

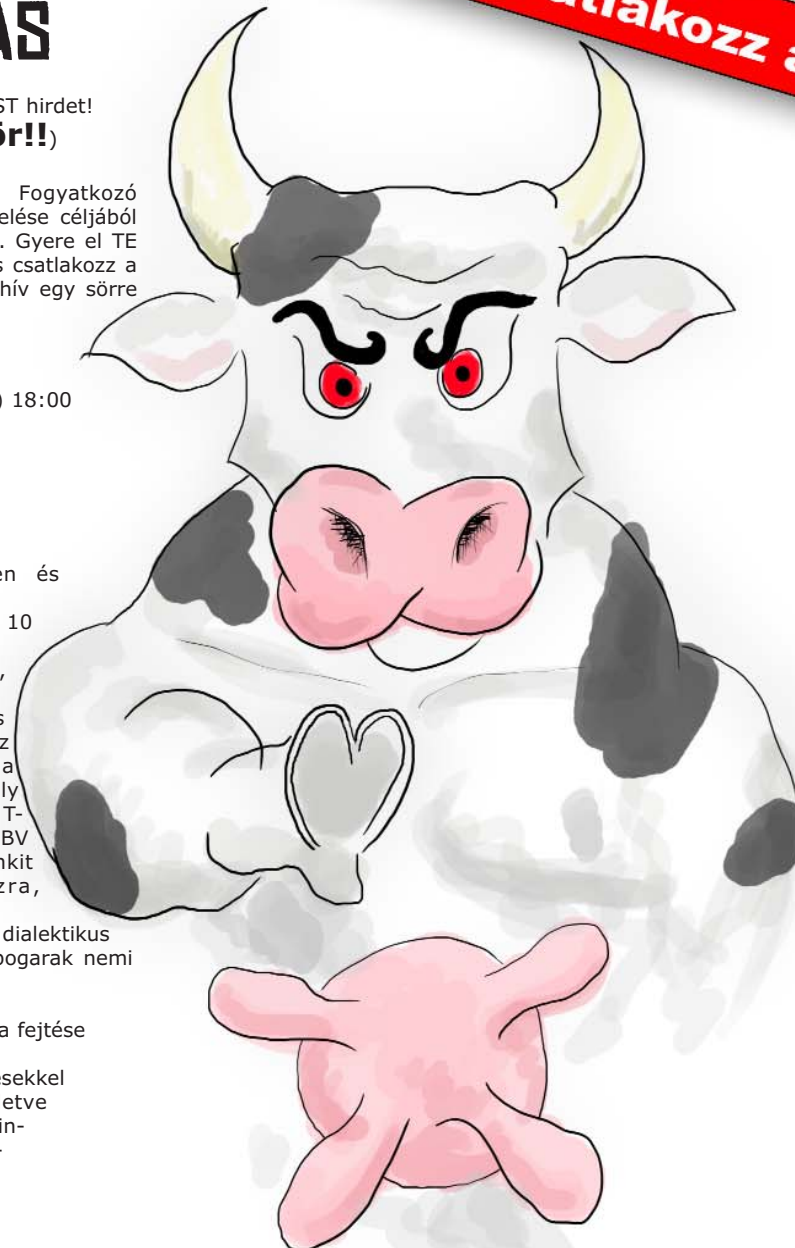
...vakbélműtétre vagy kiírva, akkor résztvünk!

Kérdés, jelentkezés (nem kötelező, de ha dobsz egy mélt, hogy jössz, annak örülni fogunk), egyéb info:

beta@nikhok.hu

GYERTEK EL MINÉL TÖBBEN!

Csatlakozz a Bétához!

I WANT YOU FOR BÉTA VERZIÓ

MIÉNK LETT A KUKA!!